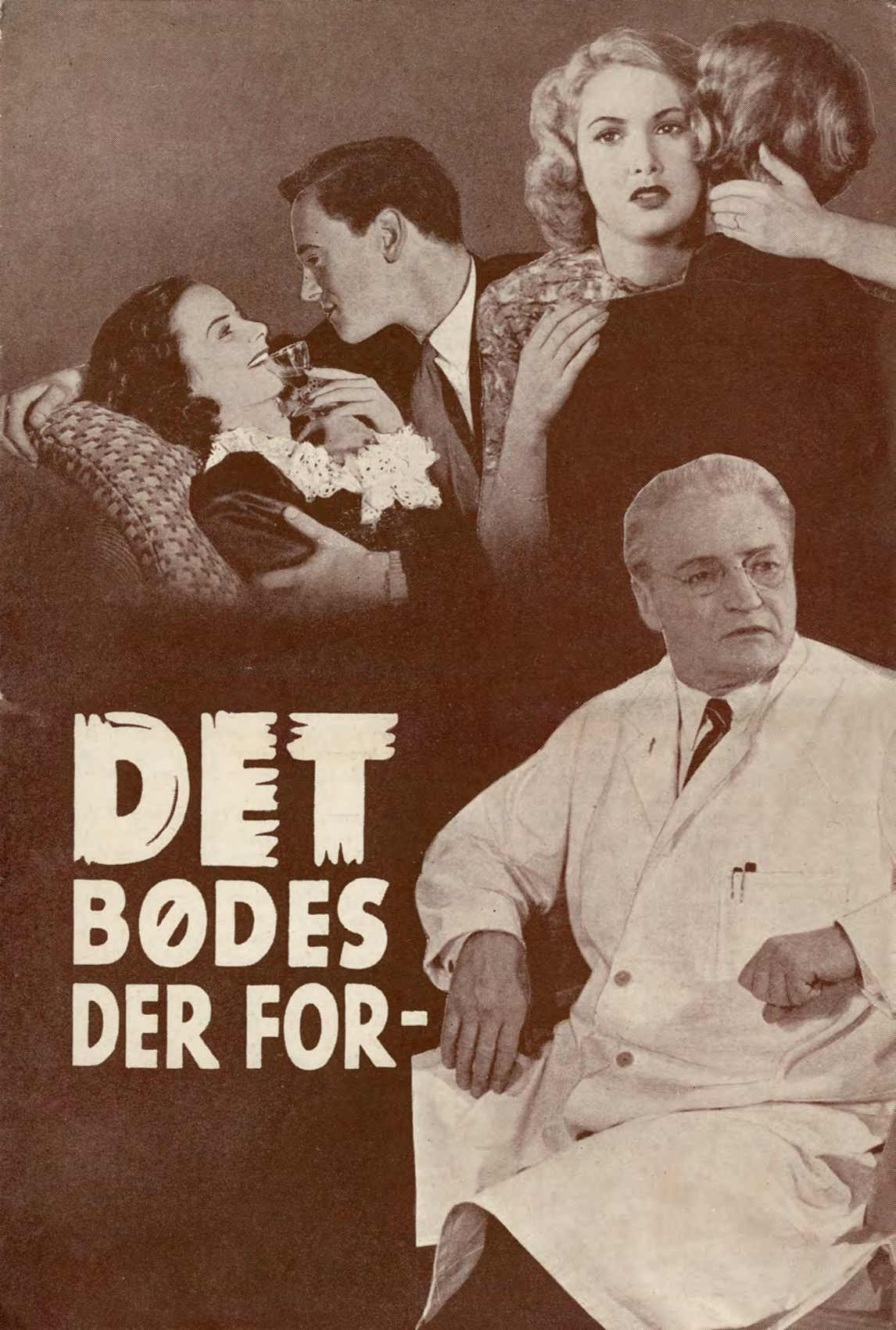

**DET
BØDES
DER FOR-**

Professor Dr. med. Svend Lomholt

Overlæge ved Finseninstitutet — udtaler følgende om Filmen
„Det bødes der for —“:

FILMSDRAMAET „Det bødes der for —“ er det første Drama om den Kønssygdом, som til alle Tider har været saare udbredt i de civiliserede Samfund: Gonorrhoe. Ja, i disse sidste Aar har den opnaaet det triste Maal at blive næsten allestedsnærværende. I Øjeblikket smittes daglig ca. 80 Danske af Gonorrhoe. Lidet paafaldende i sin Fremtrædelsesform smyger den sig ind overalt og øver sin ødelæggende Gerning paa de unge Legemer og faar derigennem en skæbnesvanger Mulighed for at lægge utallige Ægteskaber øde — i dette Ords bogstavelige Forstand, derved at de bliver barnløse, foruden at den for steds sprænger mange lykkelige Baand mellem unge, der hidtil har elsket hinanden, og mellem Ægtepar, som levede lykkeligt, indtil et Fejltrin gav Smitten Indpas.

I Skønlitteraturen synes dette uhyre vigtige Problem hidtil ganske at være overset. Nu har jeg vel læst adskillige hundrede Romaner, hvor Hovedemnet var ægteskabelig Utroskab og Skilsmisse. Men Ordet Gonorrhoe har jeg ikke mødt i en eneste.

Det skulde blive Leck Fischer til Ære for første Gang at drage dette Emne frem til litterær Behandling, vise os dets Omfang og Alvor og skildre det paa en Maade, som i faglig Henseende er rolig, behersket og korrekt indtil de mindste Enkeltheder. Intet Øjeblik er han faldet for den nærliggende Fristelse at overdrive, at søge Sensationen, end-sige det frivole og platte. Alt er skildret redeligt og „renligt“.

Vi nikker bekræftende til hver eneste Scene. Netop saadan leves Livet i Dag, i København, i Danmark. Saadan kender vi Nutidsdanskeren med hans ubestridelig noget lette Sind, men altid venlig tillige. Man støder ikke paa et eneste Stenk af forsætlig Ondskab, men man bliver belært om, hvad Tankeløshed og Letsind kan føre til.

Dertil vinder Forfatteren vor Sympati gennem den altid forstaaende og kloge, ja man kan godt bruge Ordet varmhjertede Maade, hvorpaa han skildrer de mange brogede Menneskeskæbner. Der aftvinges os en forstaaende Medfølelse, ja Sympati. Vi kender dem alle igen, hver især.

Og bedre endnu, det er lykkedes Instruktøren Emanuel Gregers og hele hans Stab af fortrinlige Medarbejdere at gengive paa Lærredet alle disse Menneskers Skæbne paa en Maade, der i et og alt dækker Virkeligheden. Ikke paa et eneste Punkt svigtes der over for Kravene til Ægthed og Virkelighedstroskab. Ja, Gang paa Gang naar Fremstillingen — som lykkeligt har undgaaet ethvert Strøg af Stjernekomedie — op til det helt fortrinlige. Dette gælder for saa mange af de medvirkende, at det vilde være uretfærdigt her at fremhæve nogle bestemte Kunstnere. Lad mig indskrænke mig til den centrale Figur: Johannes Meyer, den jævne Specialist, der forstaar sit Fag uden et Øjeblik at prætendere noget i Retning af original videnskabelig Indsats, men som paa en beundringsværdig Maade forstaar at løse den store Opgave paa én Gang at hele de Saar, der er slaaet, og at bringe kæntrede Menneskeskæbner paa ret Køl.

Filmen har virkelig løst en Opgave. Den er ædruelig og ægte. Næsten alle de syge lykkedes det Lægen at helbrede. Intetsteds er der malet med den brede, skrækindjagende Tjærekost, en Fristelse, som mange er faldet for, naar de skulde afmale Kønssygdommenes Farer. Men Filmen er ægte ogsaa i den Forstand, at den fører Livets sande karske Tale, at der er Øjeblikke i Menneskers Liv, hvor det bliver afgørende, at man har lært at sige ikke det Ja, som altid er saa fristende og let, men et fast Nej.

Svend Lomholt.

1944.
A/s NORDISK FILMS KOMPAGNI

præsenterer

Det bødes der for —

Manuskript:

LECK FISCHER

Videnskabelig Bistand:

Professor Dr. med. SVEND LOMHOLT

Iscenesættelse:

EMANUEL GREGERS

Musik:

KAI NORMANN ANDERSEN

Orkester:

TEDDY PETERSEN

Fotograf:

VALD. CHRISTENSEN

Tone:

HENNING O. PETERSEN

Produktion og Udlejning:

A/s NORDISK FILMS KOMPAGNI

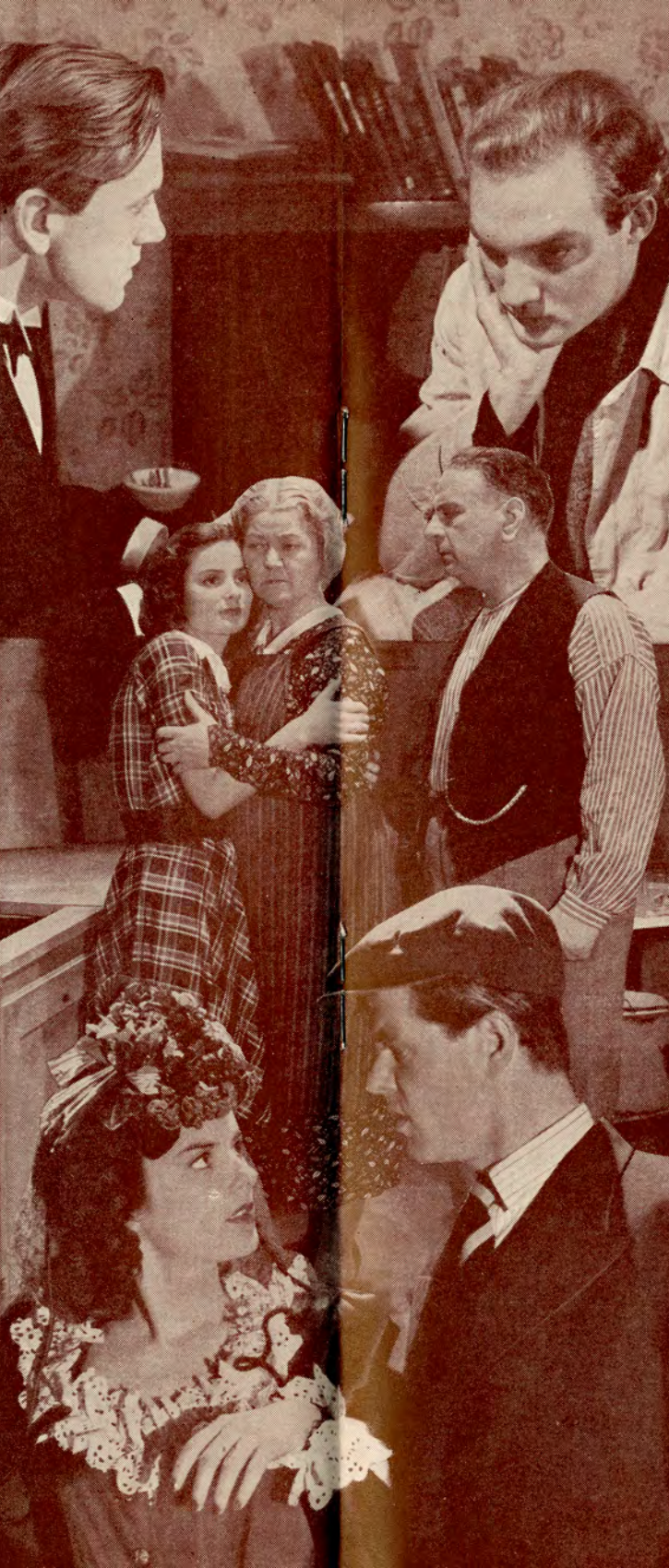

„Du er min — og kun min —“

Personerne

Eigil Aagaard	{ Tre Studenterkammerater fra en dansk Provinsby	BENDT ROTHE
Arne Waile		BJØRN WATT BOOLSEN
Hjørdis Friis		GRETHE HOLMER
Lektor Berntsen, deres Lærer		VAGN KRAMER
Stefan Bertelsen, Eigils Fætter		PALLE HULD
Ella	{ To vidtløftige Piger	 TOVE WALLENSTRØM
Irene		 GRETHE SIMONSEN
„Onkel“		 AAGE REDAL
Lizzi, en Pige i et Pensionat		GRETHE PAASKE
Pensionatsværtinden		INGEBORG PEHRSON
Dr. med. Skou		JOHANNES MEYER
Frøken Krause, hans Klinikdame		EBBA WITH
En ung Læge		POUL PETERSEN
Frøken Thorsen, Socialhjælperke		KATY VALENTIN
Martin Nielsen, Lagerforvalter		POUEL KERN
Alice, hans Kone		SIGNI GRENNES
Kirsten, deres lille Pige		
Poulsen	{ Martins Kolleger	 VALSØ HOLM
Øberg		 AAGE BRANDT
Chefen		OTTO DETLEFSEN
Kontorchefen		PER WINBERG
Frida, en offentlig Pige		RANDI MICHELSEN
Jenny, Ekspeditrice		ANITA PRÜLAIDER
Moderen		HENNY LINDORFF
Faderen		BRUNO TYRON
Olaf, hendes Kæreste		CARL HEGER
Nina		JANE STIEDL
Gurli		AASE JACOBSEN

Handlingen

begynder en Juniaften i en Skovrestauration i en dansk Provinsby, hvor en Flok nybagte Studenter fejrer den veloverstaaede Eksamen. Stemningen er høj, og en af de gladeste er *Eigil Aagaard*, en ganske flot Fyr, der er den fødte Hjerteknuser. Hans Ven, den mere stilfærdige *Arne Waile*, har aabenbart allerede fundet sit Livs store Kærlighed i den søde lille *Hjørdis Friis*. Hele Aftenen sidder de ømt Kind mod Kind og nyder Selskabet og hinandens Nærhed.

I Kaadhed parodierer Eigil en af Gymnasiets Lærere, den gamle Lektor *Berntsen*, og han lægger ikke Mærke til, at Lektoren er kommet ind, før Kammeraternes Jubel pludselig forstummer. Berntsen tager dog Spøgen med godt Humør og holder nu en Tale, som faar dem alle til at lytte.

„I er færdige med Skolen, nu begynder Livet, det svære og vanskelige Liv — og der er noget, jeg gerne vil lægge Jer paa Sinde. I er nu voksne unge Mænd og Kvinder — i ethvert Menneske bor en sund kødelig Lyst — den unge Mand til den unge Kvinde, og hun venter en Dag hans Hænder — — Denne Lyst kan være som en Ild i Kroppen, men lad Jer nu ikke brænde ihjel, slæng Jer ikke bort. Noget er Erotik — og noget er langt sværere — det kaldes Kærlighed — man kan ogsaa varme sig ved Lystens Ild, saa man bliver et sundere, et bedre og et rigere Menneske. Og et Raad endnu: svigt ikke Tillid, som er givet Jer, thi det er Synd baade mod den, der gav Jer Tillid, og mod Jer selv. Jeg vil ønske det bedste for Jer alle.“

Studerterne er overraskede, deres Lærer har aldrig før talt til dem paa den Maade. Arne udløser Stemningen, da han retter en varm Tak til Lektoren og udbringer et Leve for ham. Med et Smil forlader han Selskabet, og Studenterne fortsætter Festen.

I Slutningen af August genser vi Eigil og Arne i København, hvor de skal begynde Studierne ved Universitetet. Eigil har Raad til at holde egen Lejlighed, og han er opsat paa at nyde Livet. En Aften gaar han sammen med sin Fætter *Stefan Bertelsen*, en Mediciner paa femte Aar, og Arne i Tivoli. I en Beværtningshave ved Rutschebanen træffer de et Par Pigebørn *Irene* og *Ella*. Arne forstaar snart, hvor det bærer hen, og gaar efter at have advaret Eigil, som dog kun har et Skuldertræk tilovers for Vennens moralske Skrupler.

Arne bor i et billigt Pensionat, og her faar han nogle Dage efter Tivolituren Besøg af Eigil, der fortæller, at han den Aften var hjemme hos Ella. Vennen er betænkelig. Det er efter hans Mening farligt at indlade sig med

„Frida — dejlige Frida — kalder de mig.“

en Pige, man ikke kender, og han raader Eigil til straks at gaa til Læge, hvis han mærker noget. „Jeg vil ikke skræmme dig,“ siger han, „men man kan aldrig være for forsigtig.“

Eigil slaar det hen og erklærer, at han ikke fejler det ringeste. Arnes Ord har dog alligevel gjort Indtryk paa ham, og næste Dag finder vi ham i Venteværelset hos *Dr. med. Skou*, Specialist i Hudsygdomme. Stefan, som har Ærinde paa Klinikken, ser ham sidde dér, og Eigil betror sig nu til sin Fætter. „Du forstaar, at jeg har faaet den Tanke, at jeg er blevet smittet.“ Stefan bebrejder ham, at han gik hjem med det Pigebarn, men lover at se paa ham. Eigil føler sig lettet, Fætteren er jo ogsaa en Slags Læge efter de mange Aars Studier, og det hele er sikkert ikke saa farligt. Foreløbig er der ingen Grund til at tale med *Dr. Skou*.

Imidlertid er der kommet en anden Patient ind hos Lægen. Det er Lagerforvalter *Martin Nielsen*. *Dr. Skou* konstaterer hurtigt, at *Martin Nielsen* har Gonorré. Den stakkels Mand er dybt fortvivlet og fortæller Lægen, hvordan det er gaaet til, at han, der ellers altid har ført et ordentligt Liv, er blevet ramt af denne Ulykke.

Han har været gift en halv Snes Aar, og han og Konen har altid haft det udmærket med hinanden. De har en lille Pige, som de begge elsker overalt i Verden. Han har ogsaa en god Stilling, og han har aldrig været af den Slags, der render efter andre Kvinder. En Aften havde hans Firma Jubilæumsfest, og han holdt ved denne Lejlighed en Tale for Firmaet. Talen gjorde Lykke, og animeret af sit Held drak han i Aftenens Løb mere, end han kunde taale. En af *Nielsens* Kolleger synes, at de skal kikke lidt paa Byen, før de gaar hjem, og de havner i et skummelt Værtshus. *Frida*, en af Beværtningens kvindelige Stamgæster, opdager snart, at den berusede Lagerforvalter er et let Bytte, og hun faar ham lokket med sig hjem.

Kort Tid efter bliver han klar over, at han er blevet smittet. Den ene Ulykke fører den anden med sig — og der er al Sandsynlighed for, at han har bragt Smitten videre til sin Kone. Lægen forlanger, at han skal betro sin Kone hele Sandheden, og at hun snarest mulig skal komme op til Undersøgelse.

Vi følger videre, hvorledes en Aftens Letsindighed er ved at føre til Tragedie for Ægteparret. Hun vil skilles, og det kommer til meget alvorlige Brydninger i Hjemmet. Det er først ved den kloge og forstaaende Læges Hjælp, at den ulykkelige Mand omsider bliver forsonet med sin Kone. — — —

Eigil har slaaet sig til Taals med den Kur, som Stefan har ordineret, endskønt Arne indtrængende raader ham til at søge en rigtig Læge. En

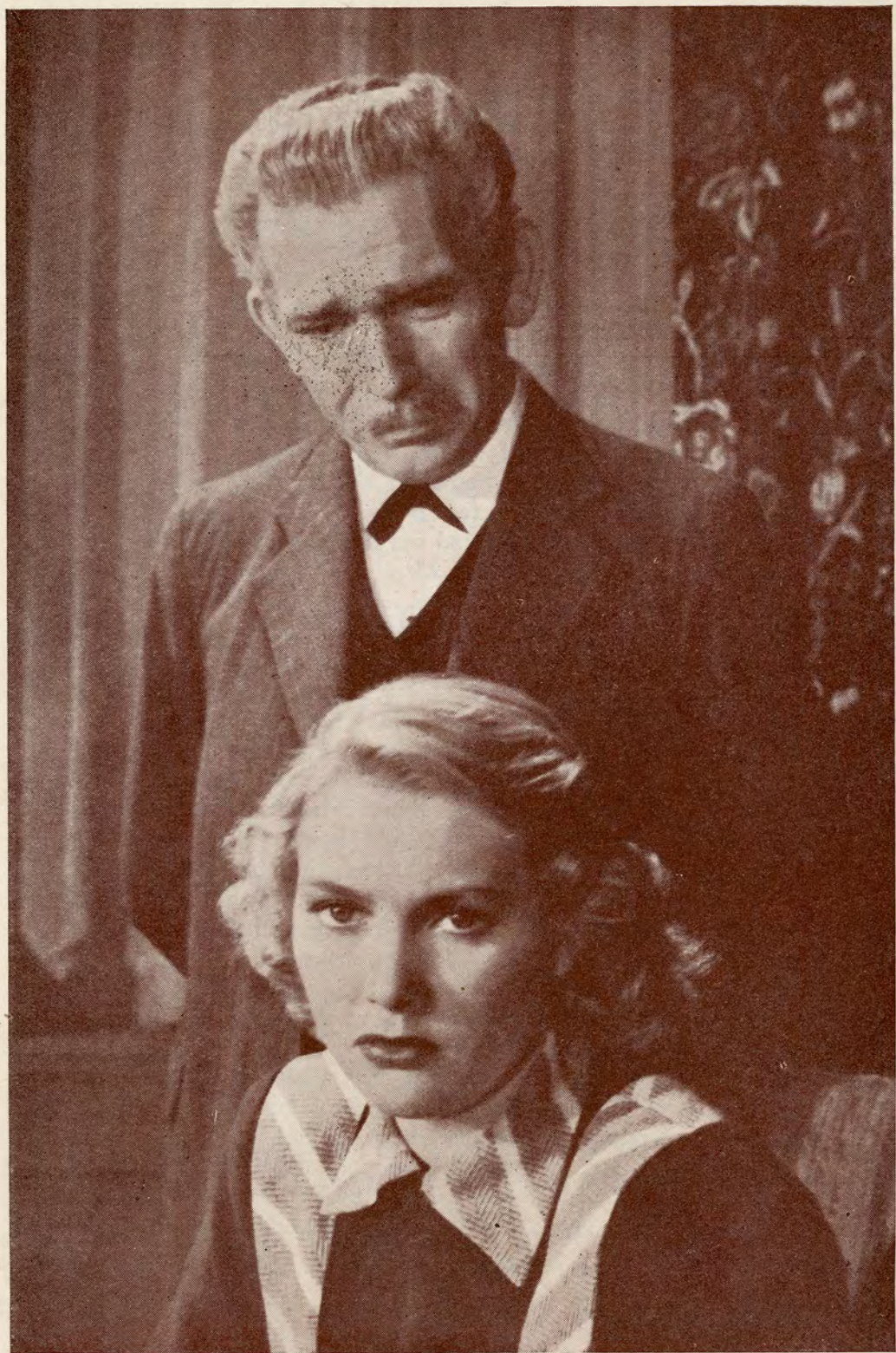
Aften er de sammen paa en folkelig Danserrestaurant, og her indleder Eigil Bekendtskab med en ung Pige ved Navn *Jenny*, en lille Ekspeditrice i en Chokoladebutik. Hun har lige haft en Kontrovers med sin Kæreste, Murer-svenden *Olaf*, og derfor har Eigil som den rutinerede Charmør let Spil.

Nogen Tid efter maa Eigil bekende overfor Stefan, at der stadig er noget i Vejen. Fætteren er rasende over, at han ikke har sagt det paa et tidligere Tidspunkt. Nu vil han ikke længere have noget med ham at gøre — han maa søge Læge, og han maa afholde sig fra Samkvem med Kvinder, indtil Lægen har erklæret ham rask.

Eigil har jævnlig faaet Besøg af *Jenny*, som er fuldstændig forgabet i ham. For at blive hende kvit flytter han hen i det Pensionat, hvor Arne bor. Arne er i den syvende Himmel, fordi han venter Besøg af *Hjørdis*, men da hun ringer til ham og fortæller, at hun maa opsætte Rejsen, da hendes Fader er blevet syg, er det en bitter Skuffelse for ham. Han gaar paa Bar sammen med Vennen og faar en Del at drikke. En Pige af den letlevende Garde søger at slaa sig ind paa ham, men han lader sig ikke friste og gaar hjem. Pensionatspigen *Lizzi*, som længe har sværmet for ham, skal rejse næste Dag. Hun gaar med ind paa hans Værelse, hvor han byder hende paa et Glas Vin. *Lizzi* har kun en Kimono over Natkjolen — den glider ned, saa han ser hendes nøgne Skuldre — og i sin Rus tager han hende i sine Arme.

Nogen Tid efter forstaar Arne, at Ulykken ogsaa har ramt ham. Han bliver meget syg, og *Dr. Skou* konstaterer, at det er et meget alvorligt Tilfælde, som rimeligvis vil medføre, at han bliver steril. Ogsaa han maa erfare, at en tilfældig Aftens Letsindighed maa betales med en forfærdende Pris. Da *Hjørdis* uventet kommer paa Besøg, fortæller han hende, at han har faaet Tuberkulose, men senere bekender han aabent alt for hende. Han vil blive rask, men han vil aldrig kunne faa Børn. To unge Menneskers Fremtidslykke er ødelagt — han kan ikke forlange, at hun skal binde sig til ham. *Hjørdis* har en Samtale med Lektor *Berntsen*, som er flyttet til København. Det viser sig, at han ogsaa har gjort bitre Erfaringer i sin Ungdom, og hans kloge Ord faar hende til at træffe den Beslutning, at hun ikke vil svigte Arne i hans Ulykke.

Selv om Eigil er flyttet til Pensionatet, saa kommer alligevel den Dag, da han maa staa til Regnskab for sin ansvarsløse Handlemaade over for *Jenny*. Hendes Kæreste, der har faaet hele Sandheden at vide, opsøger Eigil og truer med at melde ham til Politiet. Den letsindige unge Mand indser, at hele hans Fremtid derved vil være ødelagt, og søger Hjælp hos *Dr. Skou*, som afviser ham. Dagen er kommet, hvor han maa bøde for sine Gerninger.

„Du maa selv træffe dit Valg, Hjørdis. Intet Menneske kan svare for en anden.“